

การจัดการความปลอดภัยจากอาชญากรรมประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน
ของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม

Safety management from crime: against properties of students
living in dormitories in Salaya district, Nakhon Pathom Province

¹พิตะวัน รัตนพงศ์ และ วีรพล กุลบุตร

Pitawan Rattanapongs and Veerapol Gulabutr

รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัย โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

Master of Public Administration Program in Security Management

¹Email: pitawan_nh@hotmail.com

Received 15 June 2020; Revised 28 August 2020; Accepted 7 December 2020

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม 2) เพื่อศึกษาการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์ยานพาหนะของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา ที่อาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม จำนวน 20,248 คน โดยสุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน เครื่องมือในการวิจัยคือ แบบสอบถาม และนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมุติฐาน โดยใช้สถิติเชิงอนุมานทดสอบความแตกต่างระหว่าง ตัวแปรอิสระตัวแปรตาม โดยใช้สถิติ t-test และ One-way ANOVA

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ปิดประตูหน้าต่างใส่กลอนและล็อกประตูห้องพัก รองลงมาคือ จดจำรายละเอียด และลักษณะพิเศษของทรัพย์สินที่มีค่าในห้องพัก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตรวจดูช่องตาแมวก่อนเปิดประตูห้องพัก 2) ระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์ยานพาหนะของนักศึกษาที่พักอาศัย อยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ไม่จอดยานพาหนะทิ้งไว้ข้างคั่นบนถนน รองลงมาคือ ไม่จอดยานพาหนะในที่เปลี่ยวหรือลับตาคน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตรวจสอบยานพาหนะก่อนออกเดินทาง

คำสำคัญ : การจัดการความปลอดภัย, การป้องกันตนเอง, อาชญากรรม, ประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน

Abstract

The research “Safety management from crime: against properties of students living in dormitories in Salaya District, Nakhon Pathom Province.” The aim of 1) Study about self-prevention from crimes related to properties of students living in dormitories in Salaya, Nakorn Pathom and 2) to study ways to prevent vehicle burglary crimes in the dormitories area in Salaya, Nakorn Pathom. The study was conducted by 20,248 undergraduates of Mahidol University, who live in a dormitory in Salaya district, Nakhon Pathom Province. The sample is randomly 400. The tool used in this study was questionnaire while the analysis was done by using statistics, such as Mean or Standard Deviation, to test out the hypothesis of the study. Descriptive statistics, t-test and One-way ANOVA, were used to test for the differences between the variable and dependent factors.

The results of this study were found that 1) The level of self-prevention from crimes against properties of the student living in dormitory in Salaya, Nakhon Pathom Province is moderate overall: on scrutinizing each preventive item, the highest mean was yielded on “Locking and Bolting Doors and Windows”, seconded by “Remembering the details of all the Valuables in Room”, while held lowest mean on the item “Checking for the Door’s Peephole before Opening”, and 2) The level of self-prevention from vehicle burglary crimes of the student living in dormitory in Salaya, Nakhon Pathom Province is moderate amongst the samples; on scrutinizing each preventive item, the highest mean was yielded on “Not Parking Vehicles on the Street, seconded by “Not Parking in Desolate or Out-of-Sight Spot”, whereas held lowest mean by the item “Checking Vehicle before Traveling”

Keywords: Safety Management, Self-Prevention, Crime, Crimes Against Properties

บทนำ

ปัญหาสำคัญของความมั่นคงของมนุษย์นั้นเกิดจากอาชญากรรม ทำให้สภาพสังคมในปัจจุบันเปลี่ยนไป เศรษฐกิจตกต่ำ ผู้คนเกิดความเครียด อารมณ์รุนแรงมากขึ้น สภาพจิตใจที่เสื่อมลง ขาดศีลธรรม ไม่มีจิตสำนึก เกิดจากพฤติกรรมเลียนแบบ มีเหตุการณ์เกิดขึ้นบ่อยครั้ง และผู้ที่ก่อเหตุมีอายุน้อยลง อีกทั้งยังมีวิธีการที่รุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งนับว่าเป็นความรุนแรงของปัญหาอาชญากรรมของสังคมไทยในปัจจุบัน (นิด้าโพล, 2560)

ปัญหาอาชญากรรมเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมไทยมีความรุนแรงมากขึ้นตามสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วพร้อมกับความเจริญของเทคโนโลยี ความทันสมัยของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และจากการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับการกระทำความผิดผ่านสื่อต่าง ๆ ทั้งจากโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต เช่น คดีลักทรัพย์ คดีวิ่งราวทรัพย์ คดีชิงทรัพย์ คดีปล้นทรัพย์ คดีกรรโชก คดีฉ้อโกง และ คดียักยอกทรัพย์ เป็นต้น ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิต

และทรัพย์สินของประชาชน จากสถิติ คดีอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินของจังหวัดนครปฐม ปี พ.ศ.2550-2561 เมื่อแบ่งตามประเภทคดีความผิด พบว่า คดีลักทรัพย์ รับแจ้งคดีเป็นร้อยละ 91.18 จับกุมคดีเป็นร้อยละ 87.64 รองลงเป็นคดีวิ่งราวทรัพย์ รับแจ้งคดีเป็นร้อยละ 4.72 จับกุมคดีเป็นร้อยละ 6.11 คดีชิงทรัพย์ รับแจ้งคดีเป็นร้อยละ 3.20 จับกุมคดีเป็นร้อยละ 4.87 และคดีปล้นทรัพย์ รับแจ้งคดีเป็นร้อยละ 0.90 จับกุมคดีเป็นร้อยละ 1.38 แสดงในตารางที่ 1 จังหวัดนครปฐมเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีการขยายของกิจการหอพักจำนวนมาก เนื่องจากมีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนมากถึง 8 แห่ง มีนักศึกษา จำนวน 67,277 คน (บรรยายสรุปจังหวัดนครปฐม, 2560) การขยายตัวของกิจการหอพักเติบโตขึ้นพร้อมกับความเจริญในด้านต่างๆ นำมาซึ่งผู้คน que เพิ่มจำนวนมากขึ้น มีการอพยพเข้ามาประกอบอาชีพ เกิดความหลากหลายขึ้นในสังคม ทำให้เกิดปัญหาสังคมต่างๆ ตามมา เช่น ปัญหาความขัดแย้ง ปัญหายาเสพติด ปัญหาการว่างงาน ก่อให้เกิดช่องว่างและความเหลื่อมล้ำทางสังคม นำไปสู่การเกิดอาชญากรรม

ตารางที่ 1 สถิติคดีอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินของจังหวัดนครปฐม ปี พ.ศ.2550-2561

ปี พ.ศ.	คดีลักทรัพย์		คดีวิ่งราวทรัพย์		คดีชิงทรัพย์		คดีปล้นทรัพย์		รวมคดี	
	รับแจ้ง	จับกุม	รับแจ้ง	จับกุม	รับแจ้ง	จับกุม	รับแจ้ง	จับกุม	รับแจ้ง	จับกุม
2550	1,335	491	78	40	51	26	17	11	1,481	568
2551	814	534	63	52	25	20	9	6	911	612
2552	698	348	39	31	29	25	7	4	773	408
2553	827	509	31	21	24	20	9	5	891	555
2554	944	364	38	24	21	18	10	9	1,013	415
2555	835	336	27	18	28	26	4	4	894	384
2556	772	366	47	26	27	24	6	6	852	422
2557	710	322	57	40	25	19	9	8	801	389
2558	702	288	34	24	41	35	9	9	786	356
2559	684	369	38	30	34	29	11	10	767	438
2560	556	432	14	11	14	13	1	1	585	457
2561	561	533	23	24	12	17	1	4	597	578
รวม	9,438	4,892	489	341	331	272	93	77	10,351	5,582
ร้อยละ	91.18 %	87.64 %	4.72 %	6.11 %	3.20 %	4.87 %	0.90 %	1.38 %	100%	100 %

ที่มา : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2561

มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2550 จัดการเรียนการสอนจำนวน 17 คณะ 6 วิทยาลัย และ 8 สถาบัน มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา เป็นวิทยาเขตหลักของมหาวิทยาลัย บริเวณโดยรอบมีหอพักนักศึกษา อาคารพาณิชย์ ห้างสรรพสินค้า ร้านอาหาร และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ จำนวนมาก จึงทำให้เกิดปัญหาการ

ควบคุมและป้องกันปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ เมื่อพิจารณาสถิติคดีอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินของสถานีดำรวจภูธรพุทธมณฑล ปี พ.ศ.2560-2562 พบว่า คดีลักทรัพย์ รับแจ้งคิดเป็นร้อยละ 95.18 จับกุมคิดเป็นร้อยละ 94.55 รองลงเป็นคดีวิ่งราวทรัพย์ รับแจ้งคิดเป็นร้อยละ 1.20 จับกุมคิดเป็นร้อยละ 0.00 คดีชิงทรัพย์ รับแจ้งคิดเป็นร้อยละ 2.41 จับกุมคิดเป็นร้อยละ 3.64 และคดีปล้นทรัพย์ รับแจ้งคิดเป็นร้อยละ 1.20 จับกุมคิดเป็นร้อยละ 1.82 แสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 สถิติคดีอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินของสถานีดำรวจภูธรพุทธมณฑล ปี พ.ศ.2560-2562

ปี พ.ศ.	คดีลักทรัพย์		คดีวิ่งราวทรัพย์		คดีชิงทรัพย์		คดีปล้นทรัพย์		รวมคดี	
	รับแจ้ง	จับกุม	รับแจ้ง	จับกุม	รับแจ้ง	จับกุม	รับแจ้ง	จับกุม	รับแจ้ง	จับกุม
2560	22	10	1	0	0	0	0	0	23	10
2561	27	16	0	0	1	1	1	1	29	18
2562	30	26	0	0	1	1	0	0	31	27
รวม	79	52	1	0	2	2	1	1	83	55
ร้อยละ	95.18 %	94.55 %	1.20 %	0.00 %	2.41 %	3.64 %	1.20 %	1.82 %	100% %	100 %

ที่มา : สถานีดำรวจภูธรพุทธมณฑล, 2563

ตำบลศาลายา มีแหล่งที่พักอาศัยในลักษณะหอพักเป็นจำนวนมาก ด้วยความหนาแน่นของแหล่งที่พักดังกล่าวส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาอาชญากรรมด้านความปลอดภัยในสถานที่พักอาศัยของนักศึกษา และปัญหาการลักทรัพย์ยานพาหนะ อาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับผู้พักอาศัยในหอพักมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมาก เช่น การลักทรัพย์ การวิ่งราวทรัพย์ การชิงทรัพย์ การปล้นทรัพย์ ที่มักพบเห็นอยู่บ่อยครั้งตามสถานที่พักอาศัย หรือสถานบริการต่างๆ หรืออาชญากรรมรุนแรงถึงขั้นเสียชีวิต ความปลอดภัยของนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องให้ความสำคัญผู้วิจัยจึงนำมาวิจัยเพื่อให้เห็นถึงความสำคัญของความปลอดภัยจากปัญหาอาชญากรรม จึงดำเนินการวิจัยในเรื่องการจัดการความปลอดภัยจากอาชญากรรมประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม เพื่อป้องกันตนเองมิให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม และเป็นแนวทางการจัดการ ความปลอดภัยเกี่ยวกับการลักทรัพย์ในหอพักให้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม
2. เพื่อศึกษาการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์ยานพาหนะของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ทำการวิจัยการจัดการความปลอดภัยจากอาชญากรรมประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์ 2 ด้านคือ การป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์ การป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์ยานพาหนะของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

ทำการวิจัยหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม

3. ขอบเขตด้านประชากร

นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา ปีการศึกษา 2561 ที่อาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม จำนวน 20,248 คน

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

เริ่มดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2562 ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2563 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 11 เดือน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา ปีการศึกษา 2561 ที่อาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม จำนวน 20,248 คน (สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, 2561)

กลุ่มตัวอย่าง การกำหนดกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลจะใช้วิธีการแบบสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) และคำนวณโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1967) คำนวณจากจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา ปีการศึกษา 2561 ทั้งหมด 20,248 คน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และค่าความคลาดเคลื่อนหรือความผิดพลาดที่ยอมรับได้ร้อยละ 5 หรือที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ตามมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Scales) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบตามระดับความคิดเห็นด้านการป้องกันตนเอง มีเกณฑ์ 5 ระดับ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง โดยสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ ภูมิลำเนา รายได้ส่วนตัวเฉลี่ยต่อเดือน ลักษณะหอพัก ประเภทหอพัก จำนวนสมาชิกที่พักอาศัยอยู่ด้วยกัน (รวมตัวเองด้วย) ราคาค่าเช่าหอพักต่อเดือนโดยเฉลี่ย การเดินทางไปเรียน ประสบการณ์การเกิดอาชญากรรมประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์ ประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์ ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด (Close Ended Question)

ส่วนที่ 2 ระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์ของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม

ส่วนที่ 3 ระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์ยานพาหนะของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม

ส่วนที่ 4 สภาปัญหาการจัดการความปลอดภัยจากอาชญากรรมประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินของนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม เป็นการถามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น สำหรับการวิจัยไปทำการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ดังนี้

1) การหาค่าความเที่ยงตรง โดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน หลังจากนั้นนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence; IOC) การตรวจสอบแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เห็นว่าแบบสอบถามทุกข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงของเนื้อหา ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งผลการวัดค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของคำถามมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 ซึ่งมีค่าความเที่ยงตรงใช้ได้

2) การหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้วไปปรับปรุงแก้ไข และให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาอีกครั้ง จากนั้นนำไปพิมพ์แก้ไขใหม่ให้สมบูรณ์แล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับตัวอย่างจำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) จากการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค แบบสอบถามส่วนที่ 2 ระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.805 และจากแบบสอบถามส่วนที่ 3 ระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์ยานพาหนะของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.818

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเชิงปริมาณครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีการดำเนินการขั้นตอนดังนี้

- 1) จัดทำหนังสือขออนุญาตหอพักมหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา และหอพักเอกชนในตำบลศาลายาเพื่อขอเก็บข้อมูลจากนักศึกษา
- 2) เมื่อลงพื้นที่แล้วทำการเก็บข้อมูลโดยการสุ่มผู้ตอบแบบสอบถามนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม
- 3) นำแบบสอบถาม และข้อเสนอแนะที่ได้มาทำการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและประมวลผล
- 4) อ่านค่าแปลผล และวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้สามารถตอบคำถามได้ตามวัตถุประสงค์
- 5) สรุปผล อภิปรายผล และเสนอแนะผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ จำนวน 400 ชุด บันทึก ลงรหัสและตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยประมวลผลข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งจะมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ดังนี้

- 1) ข้อมูลในส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ ภูมิลำเนา รายได้ส่วนตัวเฉลี่ยต่อเดือน ลักษณะหอพัก ประเภทหอพัก จำนวนสมาชิกที่พักอาศัยอยู่ด้วยกัน ราคาเช่า

หอพักต่อเนื่องโดยเฉลี่ย การเดินทางไปเรียน ประสบการณ์การเกิดอาชญากรรม ประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน วิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage)

2) ข้อมูลในตอนที่ 2 ข้อมูลการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพัก วิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3) ข้อมูลในตอนที่ 3 การป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์ยานพาหนะของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพัก วิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4) การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ปัจจัยส่วนบุคคลและการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมกับการจัดการความปลอดภัยจากอาชญากรรมประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินของนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม สถิติที่ใช้คือ ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติเชิงอนุมานทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้สถิติ t-test สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระที่มี 2 กลุ่ม และใช้สถิติ One-way ANOVA สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปรอิสระที่มี 3 กลุ่ม ขึ้นไปและหากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference Test)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 273 คน คิดเป็นร้อยละ 68.25 และเพศชายจำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.75 ส่วนใหญ่มีอายุ 18-19 ปี จำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58 และกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43 ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑลจำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 59.75 มีรายได้ส่วยตัวเฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 46 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักหอพักนอกมหาวิทยาลัย จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 60.75 โดยพักหอพักรวม จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 60.75 มีจำนวนสมาชิกที่พักอาศัยอยู่รวมกันจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43 ราคาค่าเช่าหอพักต่อเดือนโดยเฉลี่ย 2,001-4,000 บาท จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 48.25 ส่วนใหญ่การเดินทางไปเรียนด้วยรถจักรยาน จำนวน 352 คน คิดเป็นร้อยละ 88 และไม่เคยมีประสบการณ์การเกิดอาชญากรรมประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน จำนวน 393 คน คิดเป็นร้อยละ 98.25 ส่วนที่เคยมีประสบการณ์ คดีอาชญากรรม จำนวน 7 คน จากคดีลักทรัพย์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1

ร	อ	ย	ล	ะ	1
ในคดีขโมยทรัพย์สิน	จำนวน 2 คน	คิดเป็นร้อยละ 0.5	และ คดีชิงทรัพย์	จำนวน 1 คน	คิดเป็นร้อยละ 0.25

2. ผลการวิเคราะห์ระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม

จากการวิเคราะห์ระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม มีการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภท คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 ส่วน

เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.23 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ปิดประตูหน้าต่างใส่กลอนและล็อกประตูห้องพักมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42 รองลงมาคือ จดจำรายละเอียด และลักษณะพิเศษของทรัพย์สินที่มีค่าในห้องพัก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตรวจดูช่องตาแมวก่อนเปิดประตูห้องพัก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55

3. ผลการวิเคราะห์ระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์ยานพาหนะของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม

จากการวิเคราะห์ระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์ยานพาหนะของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม พบว่า โดยภาพรวมมีการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์ยานพาหนะในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.20 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ไม่จอดยานพาหนะทิ้งไว้ข้างคั่นบนถนน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.33 รองลงมาคือ ไม่จอดยานพาหนะในที่เปลี่ยวหรือลับตาคน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตรวจสอยยานพาหนะก่อนออกเดินทาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการความปลอดภัยจากอาชญากรรมประเภท คดีเกี่ยวกับทรัพย์สินของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการความปลอดภัยจากอาชญากรรมประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม

ประเด็นที่ 1 “การป้องกันตนเองและแก้ไขอาชญากรรมที่เกิดขึ้นเป็นหน้าที่ของตำรวจเท่านั้น” พบว่า นักศึกษาเห็นด้วย จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.25 โดยให้เหตุผลว่าการป้องกันอาชญากรรม เป็นหน้าที่โดยตรงของตำรวจ และเป็นงานที่ตำรวจมีหน้าที่รับผิดชอบ ส่วนที่ไม่เห็นด้วย จำนวน 263 คนคิดเป็นร้อยละ 65.75 โดยให้เหตุผลว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมควรเป็นหน้าที่ของทุกฝ่ายที่ต้องช่วยเหลือกัน ดูแลรับผิดชอบทรัพย์สินของตนเอง และให้ความร่วมมือในการสอดส่องดูแลและเป็นหูเป็นตาให้กลับเจ้าหน้าที่ตำรวจอีกทางหนึ่ง

ประเด็นที่ 2 “นักศึกษามีการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือไม่” พบว่า นักศึกษาไม่มีการป้องกันตนเองจากอาชญากรรม จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 และนักศึกษามีการป้องกันตนเองจากอาชญากรรม จำนวน 346 คน คิดเป็นร้อยละ 86.5 เนื่องจากมีการฝากห้องพักไว้กับเพื่อนร่วมห้องพัก และแจ้งเบาะแสของผู้ที่สงสัยว่าจะเป็นคนร้าย พร้อมทั้งมีการตรวจตรา ความเรียบร้อยประตูหน้าต่าง รถยนต์ จักรยานยนต์ และรถจักรยานก่อนออกจากห้องพักหรือก่อนเข้านอน

ประเด็นที่ 3 “หอพักที่ท่านอาศัยควรปรับปรุงการรักษาความปลอดภัยหรือไม่” พบว่า นักศึกษา ไม่ต้องการให้ปรับปรุงการรักษาความปลอดภัย จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 41.25 และ นักศึกษาเห็นว่าต้องทำการปรับปรุงการรักษาความปลอดภัย จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 58.75 โดยเห็นว่าต้องปรับปรุงการรักษาความปลอดภัยเพื่อป้องกันอาชญากรรม เช่น มียามรักษาความปลอดภัย 24 ชั่วโมง มีสายตรวจ มีกล้องวงจรปิด มีไฟส่องสว่าง เป็นต้น และควรจัดให้มีคีย์การ์ดเสียบบัตรก่อนเข้าหอพักและห้องพัก

5. ผลการทดสอบสมมติฐาน

1. สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภท คดีเกี่ยวกับทรัพย์สินของนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ ภูมิลำเนา รายได้ต่อเดือน และประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินแตกต่างกัน จะมีการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินไม่แตกต่างกัน ทั้งภาพรวมและรายข้อ ส่วนลักษณะหอพัก และประสบการณ์การเกิดอาชญากรรมประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน แต่แตกต่างกันในรายข้อ ส่วนอายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ ลักษณะประเภทหอพัก จำนวนสมาชิกที่พักอาศัยอยู่ด้วยกัน ราคาค่าเช่าหอพักต่อเดือนโดยเฉลี่ย และการเดินทางไปเรียน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายข้อ

2. สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์ยานพาหนะของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวนสมาชิกที่พักอาศัยอยู่ด้วยกัน ราคาค่าเช่าหอพักต่อเดือนโดยเฉลี่ย การเดินทางไปเรียน ประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินจะมีการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์ยานพาหนะไม่แตกต่างกันทั้งภาพรวมและรายข้อ ส่วนอายุ ลักษณะหอพัก ประเภทหอพัก ประสบการณ์การเกิดอาชญากรรมประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่แตกต่างกันในรายข้อ ส่วนภูมิลำเนา พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายข้อ

องค์ความรู้จากการทำวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม ดังนี้

ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภท คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน

การป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1.หอพักมีพนักงานรักษาความปลอดภัยของหอพักเฝ้าดูแล	4.25	0.74	มากที่สุด
2.เก็บทรัพย์สินที่มีค่าหรือเงินสดจำนวนมากไว้ในหอพัก	3.52	0.93	มาก
3.เปิดไฟฟ้าให้มีแสงสว่างทั่วบริเวณหอพักในเวลากลางคืน	3.98	0.82	มาก
4.สำรวจความมั่นคงแข็งแรงของประตูหน้าต่างหอพัก	1.88	0.44	น้อย
5.จดจำลักษณะคนแปลกหน้าที่เข้ามาในละแวกหอพัก	2.11	0.46	น้อย
6.จดจำหมายเลขทะเบียนรถที่ต้องสงสัยที่เข้ามาในละแวกหอพัก	1.91	0.51	น้อย
7.ปิดประตูหน้าต่างใส่กุญแจและล็อกประตูห้องพัก	4.83	0.42	มากที่สุด
8.รูดม่านและปิดประตูหน้าต่าง เพื่อไม่ให้บุคคลภายนอกมองเห็นทรัพย์สินภายในห้องพัก	2.44	0.67	น้อย
9.ตรวจดูช่องตาแมวก่อนเปิดประตูห้องพัก	1.86	0.55	น้อย
10.จดจำรายละเอียด และลักษณะพิเศษของทรัพย์สินที่มีค่าในห้องพัก	4.40	0.69	มากที่สุด

รวมเฉลี่ย	3.12	0.23	ปานกลาง
-----------	------	------	---------

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม ดังนี้

ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์ ยานพาหนะ

การป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์ยานพาหนะ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1.การนำยานพาหนะไปจอดในสถานที่ต่างๆ จะจอดไว้ในสถานที่ที่มีคนเฝ้าดูแล	2.31	0.56	น้อย
2.การนำยานพาหนะไปจอดในสถานที่ต่างๆ จะล็อกกุญแจเสมอ	3.85	0.70	มาก
3.การนำยานพาหนะไปจอดในสถานที่ต่างๆ จะไม่จอดไว้ห่างไกลจากสายตา	2.22	0.58	น้อย
4.จดจำรายละเอียด ลักษณะพิเศษของยานพาหนะ	3.51	0.85	มาก
5.ไม่จอดยานพาหนะทิ้งไว้ค้างคืนบนถนน	4.10	0.33	มาก
6.เมื่อนำยานพาหนะไปซ่อมแซม จะอยู่ควบคุมดูแลตลอดเวลา	2.11	0.39	น้อย
7.ไม่จอดยานพาหนะในที่เปลี่ยวหรือลับตาคน	4.08	0.45	มาก
8.จอดยานพาหนะที่หอพักไว้ในโรงรถหรือในบริเวณที่มีแสงสว่างเห็นได้ชัด	3.68	0.65	มาก
9.ตรวจสอบยานพาหนะก่อนออกเดินทาง	1.88	0.55	น้อย
รวมเฉลี่ย	3.08	0.20	ปานกลาง

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม

โดยภาพรวมมีการป้องกันอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ปิดประตูหน้าต่างใส่กลอน และล็อกประตูห้องพัก จดจำรายละเอียด และลักษณะพิเศษของทรัพย์สินที่มีค่าในห้องพัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดังนั้น สุนิสา อินอุทัย (2557) ศึกษาเรื่อง การป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชน ในเขตพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี การวิจัยเรื่อง การป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนมีระดับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในภาพรวมอยู่ในระดับดีตามทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม ในมิติที่ 2 สภาพแวดล้อมนามธรรม สภาพแวดล้อมที่เป็นนามธรรมจะประกอบด้วย มาตรการเพื่อนบ้านเตือนภัย มาตรการสายตรวจประชาชน และมาตรการตรวจตราบ้านเมือง การป้องกันอาชญากรรมโดยจัดการสภาพแวดล้อมจึงได้หมายถึง การป้องกันตนเองแบบโดดเดี่ยวโดยอาศัยเครื่องมืออุปกรณ์เท่านั้น แต่ยังไม่หมายความรวมถึงการป้องกันอาชญากรรมพื้นฐานของชุมชนด้วย ประชาชนต้องเป็นฝ่ายจัดตั้งโครงการต่าง ๆ ขึ้นเอง รวมทั้งรวมตัวกันเอง รวมถึงโครงการที่อยู่อาศัย การออกแบบและจัดระเบียบผังเมืองหรือชุมชนที่อยู่อาศัยในลักษณะที่เป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์ในชุมชนอีกด้วย การจัดสภาพทั่ว ไปไม่ว่าระดับเมือง ชุมชน หรือในกลุ่มบ้านในลักษณะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลให้ช่วยต่อการควบคุมสังเกต ตรวจตรา โดยไม่ล่วงล้ำสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล มุ่งสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันชีวิต

ร่างกาย และทรัพย์สินของตนเองและ ของบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากอาชญากรรม เป็นวิธีการที่ใช้ประชาชนเป็นแกนนำในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ในส่วนของตำรวจก็มีบทบาทเป็นฝ่ายวางแผนสนับสนุน และให้คำปรึกษาแก่ชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมตามหลักชุมชนสัมพันธ์ (Community Relations Approach) ซึ่งงานป้องกันอาชญากรรมนั้นถือว่าเป็นงานหลักของตำรวจ และ มีความสำคัญยิ่งกว่าการสอบสวน โดยให้ความสำคัญกับยุทธวิธีของตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมที่มุ่งไปที่การตรวจท้องที่หรือการลาดตระเวน และการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ยังมุ่งเน้นให้ใส่กลอนประตูหน้าต่าง ทุกบานให้เรียบร้อยก่อนออกจากห้องพัก อพาร์ทเมนต์ และอย่าทิ้งสิ่งของมีค่าไว้ในที่พักหรือรถเป็นอันขาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเงินสดและเครดิตการ์ด

2. ผลการวิเคราะห์ระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์ยานพาหนะของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม

โดยภาพรวมมีการป้องกันในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ไม่จอดยานพาหนะทิ้งไว้ข้างคั่นบนถนน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ที่กล่าวว่าการระมัดระวังของมีค่าโดยเฉพาะในบริเวณที่มีคนหนาแน่น เพราะจะมีพวกมิจฉาชีพอยู่เยอะ หากพกล้อง่ายรูป ฯลฯ ก็ให้ถือหรือสหายติดตัวด้วยความระมัดระวังอย่างวางบนโต๊ะเก้าอี้ โดยไม่มีใครเฝ้าดูแลโดยเด็ดขาด และหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม ยังเป็นที่ชุมชนหนาแน่น มีผู้คนอาศัยอยู่มาก ทำให้การจับตาและดูแลจากเจ้าหน้าที่ตำรวจก็คุมเข้มเช่นกัน ทำให้ผู้กระทำความผิดหาโอกาสและช่องทางกระทำผิดได้ยาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Jacob (1961) อธิบายถึงแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางกายภาพกับปัญหาอาชญากรรมว่า ละแวกบ้านที่มีความหลากหลายของการใช้สอย และกิจกรรม เช่น มีการอยู่อาศัย มีการค้า และการนันทนาการต่างๆ เป็นปัจจัยในการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งทำให้พื้นที่นั้นมีความปลอดภัยมากขึ้น โดยเฉพาะในย่านใจกลางเมืองควรใช้ที่ดินแบบผสมผสาน ทั้งที่อยู่อาศัย ที่ทำงาน ร้านค้า และควรอนุรักษ์อาคารเดิมๆ ไว้ ให้มีสัดส่วนมากกว่าอาคารใหม่เพื่อรักษาระดับเศรษฐกิจของท้องถิ่น และเพื่อรักษาความสัมพันธ์ที่แนบแน่นและควมมีชีวิตชีวา ซึ่งความสัมพันธ์ที่แนบแน่นและควมมีชีวิตชีวาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ จะช่วยเพิ่มความปลอดภัยในพื้นที่ได้เช่นกัน

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการความปลอดภัยจากอาชญากรรมประเภท คดีเกี่ยวกับทรัพย์ของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม

จากการวิจัย พบว่า กลุ่มเป้าหมายเห็นว่าการป้องกันตนเองและแก้ไขอาชญากรรมที่เกิดขึ้นเป็นหน้าที่ของตำรวจเท่านั้น โดยให้เหตุผลว่าการป้องกันอาชญากรรมเป็นหน้าที่โดยตรงของตำรวจ และเป็นงานที่ตำรวจมีหน้าที่รับผิดชอบ จากเหตุผลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าประชาชนมีความประมาท และยังไม่ตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ตนเองในการป้องกันตนเองจากอาชญากรรม และเป็นการผลักภาระความรับผิดชอบให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในทางทฤษฎีแล้วกลุ่มบุคคลดังกล่าวนี้จะตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้ง่าย เพราะไม่มีความระมัดระวัง และไว้ใจการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจจนเกิดความประมาทในการดำเนินชีวิตและการระวังตนเองจากผู้กระทำผิด กลุ่มเป้าหมายเป็นกลุ่มคนที่อพยพมาจากที่อื่นเพื่อมาอาศัยอยู่ในหอพักรวมกับ คนแปลกหน้าจึงตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้ง่ายประกอบกับขาดการดูแลตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเหยื่ออาชญากรรมของ Hentig (1977) ในประเภทที่ 5 คือ พวกที่อพยพมาจากที่อื่น (The immigrants) เป็นกลุ่มคนที่ต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ๆ ต้องเรียนรู้ทางวัฒนธรรมสภาพปัญหา และบริบทภายในพื้นที่ ซึ่งเป็นอุปสรรคของพวกที่อพยพมาจากที่อื่นและเนื่องจากคนทั่วไปไม่

ค่อยเข้าใจปัญหาของคนกลุ่มนี้ หากแต่พวกเขากลับมาหาความสามารถพิเศษซึ่งถึงเหตุการณ์และความรู้สึกอันยุ่งยากของผู้พบจึงฉวยโอกาสแสวงหาผลประโยชน์ใส่ตนจากโอกาสดังกล่าว

นอกจากนี้ยังเห็นว่า นักศึกษาไม่มีการป้องกันตนเองจากอาชญากรรม เนื่องจากการฝากห้องพักไว้กับเพื่อนร่วมห้องพัก และแจ้งเบาะแสของผู้ที่สงสัยว่าจะเป็นคนร้าย พร้อมทั้งการตรวจตรา ความเรียบร้อยประตู หน้าต่าง รถยนต์ จักรยานยนต์ และรถจักรยานก่อนออกจากห้องพักหรือก่อนเข้านอน และยังเห็นว่า ไม่ต้องการให้ปรับปรุงการรักษาความปลอดภัย โดยเห็นว่าต้องปรับปรุงการรักษาความปลอดภัยเพื่อป้องกันอาชญากรรม เช่น มียามรักษาความปลอดภัย 24 ชั่วโมง มีสายตรวจ มีกล้องวงจรปิด มีไฟส่องสว่าง เป็นต้น และควรจัดให้มีคีย์การ์ดเสียบัตรก่อนเข้าหอพักและห้องพัก เนื่องจากหอพักในเขตพื้นที่การวิจัย คือ อำเภอศาลายา จังหวัดนครปฐม จากผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นมุมมองได้ 2 มิติ ดังนี้

มิติที่ 1 การที่ประชาชนเกิดความไม่กังวล และไว้วางใจการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นหมายถึง เจ้าหน้าที่ตำรวจประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงาน จนทำให้ประชาชนวางใจและไม่มีการป้องกันตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการบังคับใช้กฎหมายของ วิลสัน และ แม็คเคลเรน (ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2531) ที่ทำการศึกษาศึกษาการป้องกันอาชญากรรมของตำรวจตามทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย โดยได้กำหนดยุทธวิธีตำรวจขึ้นภายในแนวทฤษฎีนี้ว่า การปรากฏตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ย่อมจะมีผลในการยับยั้งผู้ที่มีแนวโน้มที่จะประกอบอาชญากรรม เพราะความเกรงกลัวการจับกุม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่โดยไม่จำเป็นต้องร้องขอความช่วยเหลือจากประชาชนโดยตรง โดยให้ความมั่นใจได้ว่าตำรวจสามารถปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรมได้โดยเอกเทศ มีความเชื่อว่าการปรากฏตัวของตำรวจบ่อยๆ ย่อมมีผลในการยับยั้งผู้ที่มีแนวโน้มจะประกอบอาชญากรรมมิให้กระทำความผิดเพราะเกรงกลัวต่อการจับกุม จึงมุ่งกระจายกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ครอบคลุมทั่วพื้นที่ มีสายตรวจแต่งเครื่องแบบให้เห็นเด่นชัด และปฏิบัติงานตรวจโดยสม่ำเสมอ ตามแนวความคิดนี้ให้ความสำคัญกับตำรวจสายตรวจเป็นอันมาก และกำหนดอัตราส่วนของตำรวจต่อประชาชนในจำนวนที่เชื่อว่าพอเพียงกับการรับมือกับปัญหาอาชญากรรม ทำให้ประชาชนเชื่อมั่นในการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วสันต์พรพรพรหม (2557) ทำการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการและผู้พักอาศัยหอพักเอกชนต่อการป้องกันยาเสพติด การประสพบริบทของการประสานงาน เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีการวางแผนบูรณาการร่วมกันระหว่างส่วนราชการจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ประกอบการหอพักภาคเอกชน ตลอดจนประสานความร่วมมือกับประชาชนในพื้นที่ ปัญหายาเสพติดที่พบการแพร่ระบาดไปยังหมู่เด็กเรียน/นักศึกษา จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ตลอดจนให้ความสำคัญกับภาคประชาชนในการร่วมค้นหาสาเหตุของปัญหา และมีส่วนร่วมในการดำเนินการวางแผนดำเนินกิจกรรม ส่วนร่วมในการลงทุนและการปฏิบัติงาน ส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล ด้วยการดำเนินงานตามแนวทางการปฏิบัติอย่างมีส่วนร่วมแล้วนั้น ภาครัฐและเอกชน ตลอดจนภาคประชาชนส่วนรวมย่อมได้รับผลประโยชน์ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

มิติที่ 2 ประชาชนมีความประมาทเลินเล่อต่อการป้องกันตนเองจากอาชญากรรม และอาจจะทำให้ผู้กระทำความผิดหาช่องทางและโอกาสในการกระทำความผิด เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายเกือบทั้งหมดไม่เคยประสบกับ การเกิดอาชญากรรมด้วยตนเอง ทำให้ยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญในการป้องกันตนเองจากอาชญากรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมชาย นุ่มโต (2551) ที่ทำการศึกษารื่อง บทบาทชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมตามความคาดหวังของผู้พักอาศัยในหมู่บ้านจัดสรรในเขตจังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างไม่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม และเคยพบเห็นการประกอบอาชญากรรม

อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีคณะกรรมการประจำหมู่บ้าน และมีหน่วยรักษาความปลอดภัยประจำหมู่บ้าน ดังนั้นจึงทำให้มีประมาทเลินเล่อในการกันตนเองจากอาชญากรรม

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.1 สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินของนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในหอพักในเขตตำบลศาลาया จังหวัดนครปฐมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ ภูมิลำเนา รายได้ต่อเดือน และประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินแตกต่างกันจะมีการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินไม่แตกต่างกัน ทั้งภาพรวมและรายข้อ เนื่องจากหอพักที่ทำการศึกษาคือหอพักรวมชายหญิง และผู้พักอาศัยก็คือนักศึกษาที่มาจากทุกจังหวัดทั่วประเทศไทย และมีรายได้ใกล้เคียงกัน ทำให้มีแนวคิดและทัศนคติที่ไม่แตกต่างและสอดคล้องกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประวิทย์ สองแก้ว (2557) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการโจรกรรมรถจักรยานยนต์และรถยนต์ในเขตสถานีตำรวจภูธรเมืองนนทบุรี การศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการโจรกรรมรถจักรยานยนต์และรถยนต์ ในเขตสถานีตำรวจภูธรเมืองนนทบุรี ผลการวิจัย พบว่าประชาชนที่มีเพศ และรายได้ แตกต่างกันมีวิธีการต่างๆ ในการป้องกันและปรามปราบอาชญากรรมการโจรกรรมรถจักรยานยนต์และรถยนต์อย่างมีประสิทธิภาพไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของจิราภรณ์ ปกรณ์ (2557) ศึกษาเรื่องทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ซึ่งผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษาโดยรวมไม่แตกต่าง

ส่วนอายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ ลักษณะประเภทหอพัก จำนวนสมาชิกที่พักอาศัยอยู่ด้วยกัน ราคาค่าเช่าหอพักต่อเดือนโดยเฉลี่ย และการเดินทางไปเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ทั้งในภาพรวมและรายข้อ ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวมีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง และเป็นข้อมูลที่กำหนดทัศนคติส่วนบุคคล และพฤติกรรมที่จะแสดงออกต่อการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งทฤษฎีเกี่ยวกับด้านประชากรศาสตร์กล่าวว่า (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ สมชาย หิรัญกิตติ และธนวรรณ ตั้งสินทรัพย์ศิริ, 2550) อายุเป็นตัวกำหนดหรือเป็นสิ่งที่บ่งบอกเกี่ยวกับความมีประสบการณ์ในเรื่องต่างๆ ของบุคคลซึ่งเป็นเครื่องบ่งชี้หรือแสดงความคิด ความเชื่อและลักษณะการโต้ตอบต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นของบุคคลคนเราโดยทั่วไปเมื่ออายุเพิ่มขึ้นประสบการณ์สูงขึ้นความฉลาดรอบคอบก็เพิ่มมากขึ้นวิธีคิดและสิ่งที่สนใจก็จะเปลี่ยนแปลงไปด้วย นอกจากนี้ วรรณรัตน์ เอื้อการณ และอิสระ อุดมประเสริฐ (2553) ยังได้กล่าวว่ามนุษย์มีความแตกต่างกันในด้านบุคลิกภาพและสภาพจิตวิทยา ทางร่างกาย สติปัญญา สังคม อารมณ์ และปัจจัยอื่น ๆ อีกมากมาย ความแตกต่างนี้ เกิดจากการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน ซึ่งทำให้บุคคลมีทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อ ความพึงพอใจ และบุคลิกภาพแตกต่างกัน โดยคนที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ต่างกันจะมีลักษณะทางจิตวิทยาต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราภรณ์ ปกรณ์ (2557) ศึกษาเรื่องทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2 สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์ยานพาหนะของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในเขตตำบลศาลาया จังหวัดนครปฐมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวนสมาชิก ที่พักอาศัยอยู่ด้วยกัน ราคาค่าเช่าหอพักต่อเดือนโดยเฉลี่ย การเดินทางไปเรียน ประเภทคดี

เกี่ยวกับทรัพย์สิน จะมีการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์ยานพาหนะไม่แตกต่างกันทั้งภาพรวมและรายข้อ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประวิทย์ สองแก้ว (2557) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการโจรกรรมรถจักรยานยนต์และรถยนต์ในเขตสถานีตำรวจภูธรเมืองนนทบุรี การศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการโจรกรรมรถจักรยานยนต์และรถยนต์ ในเขตสถานีตำรวจภูธรเมืองนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ แตกต่างกันมีวิธีการต่างๆในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมการโจรกรรมรถจักรยานยนต์และรถยนต์อย่างมีประสิทธิภาพไม่แตกต่างกัน

ส่วนภูมิสำเนา พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายข้อ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิราภรณ์ ปกรณ์ (2557) ศึกษาเรื่องทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดการหอพักในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีภูมิสำเนาต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้วิจัยสามารถอธิบายได้ว่า การป้องกันตนเองจากอาชญากรรมจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้หากไม่ได้รับการกระตุ้น และประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ถ้าหากให้กลุ่มเป้าหมายที่มีพื้นฐานที่ต่างกันทั้ง เพศ อายุ รายได้ ระดับชั้นปี ลักษณะและประเภทหอพัก หรือแม้แต่สมาชิกของหอพัก ไม่สามารถกำหนดหรือบังคับทัศนคติทุกคนให้เหมือนหรือแตกต่างกันได้ ทุกคนที่แสดงออกมามีได้รับการปลูกฝังและมีประสบการณ์มาก่อน ดังนั้น กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ไม่เคยประสบกับเหตุอาชญากรรมด้วยตนเองถึง 98.25% จึงยังไม่เกิดความตระหนักในการป้องกันตนเองจากอาชญากรรม ดังนั้น การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชนจึงจะทำให้เกิดการป้องกันตนเองจากอาชญากรรม โดยภาคเอกชนจะต้องรักษาความปลอดภัยในสภาพแวดล้อมที่อาศัย และเจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจตราความปลอดภัย และประชาชนผู้อาศัยพึงระวังตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมก็จะทำให้การเกิดอาชญากรรมลดน้อยลง และระบบการรักษาความปลอดภัยก็จะมีประสิทธิภาพและเห็นผลอย่างเป็นรูปธรรม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการป้องกันอาชญากรรมด้วยตนเองในระดับปานกลาง และในบางคนแทบไม่มีการป้องกันตนเองเลย โดยให้เหตุผลว่า การแก้ไขอาชญากรรมที่เกิดขึ้นเป็นหน้าที่ของตำรวจเท่านั้น และมีการฝากห้องไว้กับเพื่อนข้างห้อง และไม่ต้องการให้ปรับปรุงการรักษาความปลอดภัย โดยเห็นว่า ต้องปรับปรุงการรักษาความปลอดภัยเพื่อป้องกันอาชญากรรม เช่น มียามรักษาความปลอดภัย 24 ชั่วโมง มีสายตรวจ มีกล้องวงจรปิด มีไฟส่องสว่าง เป็นต้น จากทัศนคติดังกล่าวข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มเป้าหมายมีความประมาท และผลักการะการป้องกันอาชญากรรมให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อนร่วมห้อง และเจ้าของหอพัก ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้เสนอแนะให้มีการสร้างความตระหนักให้กับผู้เช่าหอพักให้มีการป้องกันตนเองจากอาชญากรรม และมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมแบบบูรณาการทั้งข้อเสนอแนะ เชิงนโยบายและข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการสำรวจความคิดเห็นหรือการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้ประกอบการหรือเจ้าของหอพัก เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยในหอพักทั้งในรูปแบบระบบการจัดการความปลอดภัยจากสภาพแวดล้อม และการจัดระบบความปลอดภัยจากตัวบุคคล

2.2 ควรทำการสำรวจประเภทคดีอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในหอพักนักศึกษาในมิชขอบเขตกว้างขึ้น เช่น คดีเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย คดีเกี่ยวกับเพศ คดีเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นต้น

2.3 ควรทำการศึกษานโยบาย กลยุทธ์ และรูปแบบการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการรักษาความปลอดภัยในหอพักนักศึกษาในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร เปรียบเทียบกับปริมณฑลหรือต่างจังหวัด

2.4 ควรทำการศึกษาการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประเภทอื่นๆ ได้แก่ ยาเสพติด การล่องละเมิดทางเพศ เป็นต้น เนื่องจากคดีทั้ง 2 ประเภทนี้ มีสถิติการกระทำผิดสูง และเป็นภัยต่อผู้เช่าหอพักที่เป็นผู้หญิง

เอกสารอ้างอิง: Reference

- จิราภรณ์ ปกรณ์. (2557). *ทัศนะของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี*. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิตาโพล. (2560). *ปัญหาอาชญากรรมของสังคมไทยในปัจจุบัน*. สืบค้น 21 มกราคม 2563, จาก <http://nidapoll.nida.ac.th/index.php?op=polls-detail&id=556>.
- ประวิทย์ สองแก้ว. (2557). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการโจรกรรมรถจักรยานยนต์และรถยนต์ในเขตสถานีตำรวจนครบาลเมืองนนทบุรี*. (การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชญวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม) สถาบันรัฐประศาสนศาสตร์: วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ และคณะ. (2531). *อาชญากรรมพื้นฐานกับกระบวนการยุติธรรม ปัญหา อุปสรรค และแนวทางควบคุม*. กรุงเทพมหานคร: การพิมพ์พระนคร.
- วรารักษ์ เอื้อการณ และอิสระ อุดมประเสริฐ. (2553). *การศึกษาปัจจัยทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการซื้อซ้ำของผู้โดยสารการบินต้นทุนต่ำ*. (โครงการวิทยาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการบิน). คณะวิศวกรรมศาสตร์: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วสันต์พรพร พงษ์. (2557). *การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการและผู้พักอาศัยหอพักเอกชนต่อการป้องกันยาเสพติด*. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต นโยบายสาธารณะและการจัดการภาครัฐ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ สมชาย หิรัญกิตติ และธนวรรณ ตั้งสินทรัพย์ศิริ. (2550). *การจัดการและพฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพมหานคร : เพชรจรัสแสงแห่งโลกธุรกิจ.
- สมชาย นุ่มโต. (2541). *บทบาทของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรม ตามความคาดหวังของผู้พักอาศัยในหมู่บ้านจัดสรรในเขตจังหวัดนนทบุรี*. (วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชญวิทยาและงานยุติธรรม). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหิดล.

สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (2561). สถิติอุดมศึกษา ปี
การศึกษา 2561. สืบค้น 21 มกราคม 2563, จาก
<http://www.mua.go.th/assets/img/pdf/stat.pdf>.

สุนิสา อินอุทัย. (2557). การป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบล
แสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี. (งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
ทั่วไป) วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ: มหาวิทยาลัยบูรพา.

Hentig, Han Von. (1948). *The Criminal and His Victim*. New Haven: Yale University

Press. Jacobs, Jane. (1961). *The Death and Life of Great American Cities*. New York:
Random House.

